

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11. 2. 2020 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miroslava Muchy a přísedících Mgr. Anny Valkové a Lenky Majerčíkové,

takto:

Obžalovaný

Pavel D.,

nar. xxx v xxx, bez zaměstnání, trvale bytem xxx, současně bytem xxx, adresa pro doručování xxx,

je vinen, že

dne 25.3.2018 kolem 03:40 hodin před objektem obchodního centra Kotva na ulici Výškovická č. 112 v Ostravě - Zábřehu v návaznosti na jeho předchozí provokace a roztržku s Martinem U., nar. xxx, a dalšími osobami, poté, co se chopil prázdné skleněné láhve Pepsi Coly o objemu 250 ml a váze 238 g, srozuměn s možností způsobení jeho závažného zranění, v okamžiku, kdy Martin U. stál vedle dalších dvou osob nad schody mezi Komerční bankou a obchodem Hruška, přiběhl pod schodiště a ze vzdálenosti cca 6 metrů láhev prudce vrhnul proti obličeji Martina U., kterého lahví velkou intenzitou síly zasáhl do oblasti úst a způsobil mu tak zranění v podobě zlomeniny zubního lůžka /hřebenovitého nástavce horní čelisti, v němž jsou upevněny zuby/ s pohyblivostí prvních horních řezáků včetně alveolární kosti, zhmoždění a otoku rtů, tržné rány na horním rtu délky cca 2 cm více vpravo od střední čáry penetrující do úst a rozhmoždění dásně v oblasti obou horních řezáků, jež si vyžádalo chirurgické sešití a nasazení zkrácené Sauerovy dlahy na dobu od 25.3. do 18.4.2018, přičemž jen šťastnou shodou okolností mu nezpůsobil daleko závažnější poranění, jejichž vznik s ohledem na skleněný předmět, který k útoku použil, velkou intenzitou útoku a tělesnou lokalitu, vůči které útok směřoval, mohl reálně očekávat, a to jak při rozbití skleněné láhve o obličej, tak za situace, kdyby k jejímu rozbití o obličej nedošlo, a to především zlomeniny skeletu obličejových kostí, zlomeniny klenby lební, hluboké řezné rány pronikající do hloubi očních se ztrátovým poraněním oka či poraněním mozku, protětí nervových a cévních svazků na tvářích a krku se vznikem těžkých trvalých následků či krvácivého šoku z protřatých cév,

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

a uvedeného jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 9T 12/98 ze dne 3.6.1998, který nabyl právní moci dne 18.6.1998, jako mladistvý odsouzen za pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1 k § 222 odst. 1 trestního zákona, jehož se dopustil skutkem ze dne 14.8.1997, k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku a 6 měsíců, kdy výrok o trestu z tohoto rozsudku byl následně zrušen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 4 To 53/99 ze dne 11.2.1999, a to za současného uložení souhrnného trestu odnětí svobody v trvání 1 roku a 1 měsíce nepodmíněně, pro jehož výkon byl zařazen odděleně od ostatních odsouzených do zvláštní věznice nebo oddělení s dozorem,

tedy

jednak

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a spáchal takový čin opětovně, a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak

veřejně a na místě veřejnosti přístupném se dopustil výtržnosti tím, že napadl jiného.

čímž spáchal

jednak

pokus zvláště závažného zločinu těžké ublížení na zdraví dle § 21 odst. 1 k § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) trestního zákoníku,

jednak

přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku.

a za to se mu ukládá

za shora uvedený pokus zvláště závažného zločinu těžké ublížení na zdraví dle § 21 odst. 1 k § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) trestního zákoníku, za přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, a sbíhající se v bodě 1) přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, v bodě 2) zločin vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Ostravě, č.j. 11T 202/2018-101 ze dne 30.5.2019, jež nabyl právní moci téhož dne,

dle § 145 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 /osmi/ let,

dle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou,

dle § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku se současně zrušuje výrok o trestu z pravomocného rozsudku Okresního soudu v Ostravě, č.j. 11 T 202/2018-101 ze dne 30.5.2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

dle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně se sídlem v Ostravě-Vítkovicích, Jeremenkova 11, majetkovou škodu ve výši 4 898 Kč.

Odůvodnění:

1. Dle názoru soudu I. stupně u provedeného hlavního líčení v rámci kontradiktorního řízení bylo dokazování provedeno v rozsahu, které umožnilo zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou **důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí (§ 2 odst. 5 tr. ř.)**. Obsah provedených důkazů byl hodnocen v souladu s požadavky upravenými v **§ 2 odst. 6 tr. ř.** Během dokazování se nalézací soud zaměřil zejména na zjištění, zda se stal skutek ve kterém jsou spatřovány dle obžaloby trestný čin a přečin zda tento skutek spáchal obžalovaný, případně z jakých pohnutek. Rovněž bylo nutno dokazovat podstatné okolnosti mající vliv na posouzení výše škodlivosti dle ust. **§ 12 odst. 2 tr. zákoníku**, podstatné okolnosti k posouzení osobních poměru pachatele a podstatné okolnosti umožňující stanovení následků. V neposlední řadě bylo nutno dokazovat okolnosti, které vedly k trestné činnosti nebo umožnily její spáchání (**§ 89 odst. 1 písm. a) – f) tr. ř.**). Důsledkem shora uvedeného postupu jsou skutková zjištění popsaná ve skutkové části tohoto rozsudku, na což nalézací soud v plné míře odkazuje.
2. V souvislosti se **zahájením trestního stíhání**, jež má velmi důležité důsledky pro samotného obviněného, je nutno rozlišovat: a) účinnost usnesení o zahájení trestního stíhání z hlediska počátku vyšetřování, b) účinnost ve vztahu k obviněnému. Ad a) je nesporné, že usnesení o zahájení trestního stíhání je účinné již od jeho vydání, neboť zákon proti němu sice připouští stížnost, které však nepřiznává odkladný účinek, a proto je toto rozhodnutí předběžně vykonatelné. Dle § 161 odst. 1 tr. ř. se vyšetřováním označuje úsek trestního stíhání před podáním obžaloby, postoupení věci jinému orgánu. Vzhledem k tomu, že jde o úsek trestního stíhání, je třeba dospět k závěru, že vyšetřování jako druhá fáze přípravného řízení počíná již vydáním usnesení o zahájení trestního stíhání a nikoliv doručením tohoto usnesení obviněnému či dokonce až právní mocí usnesení o zahájení trestního stíhání. Naproti tomu je však nutno zdůraznit, že je vyloučeno provádění těch úkonů trestního řízení, kterých se má zúčastnit obviněný, nebo kterých by se mohl zúčastnit obviněný nebo jeho obhájce, ledaže nelze provedení úkonu odložit a vyrozumění o něm zajistit. Ad b) účinky usnesení o zahájení trestního stíhání vůči podezřelému (osobě, proti níž se trestní řízení vede) nastávají až **doručením usnesení obviněnému**.
3. Ve smyslu § 2 odst. 8 tr. ř. je možné **trestní stíhání** před soudy jen na základě **obžaloby** nebo návrhu na potrestání, které podává státní zástupce. Veřejnou žalobu v řízení před soudem zastupuje státní zástupce. V tomto zákonném ustanovení je vyjádřena tzv. zásada obžalovací. Tato zásada je pak promítnuta zejména do ustanovení § 220 tr. ř., podle něhož může soud rozhodovat jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu s tím, že právním posouzením skutku v obžalobě není vázán. V rámci oné zásady totožnosti skutku je limitován podanou obžalobou pouze v tom směru, že může rozhodovat jen o stejném skutku a o stejném obžalovaném tak, jak je uvedeno v obžalobě. Tyto meze nesmí být překročeny. V této konkrétní věci nikterak nebyla namítána totožnost obžalovaného, jakož i totožnost skutku, přesto však je nutno k problematice **totožnosti skutku** z obecného hlediska konstatovat, že tato bude zachována především při naprostém souladu mezi popisem skutku v žalobním návrhu a ve výrokové části rozhodnutí soudu (viz např. R 43/1974 – I). Teorie a praxe přitom nechápe totožnost skutku jen jako naprostou shodu mezi skutkovými okolnostmi popsány v žalobním návrhu a výrokem rozhodnutí soudu, když postačí shoda mezi podstatnými skutkovými okolnostmi. Navíc je nutno akcentovat, že soud může a dokonce musí přihlížet k těm změnám skutkového stavu, k nimž došlo při projednávání věci v hlavním líčení, bez ohledu na to, zda postavení obžalovaného zlepšují nebo zhoršují. Některé skutečnosti v rozhodnutí soudu tedy mohou oproti obžalobě přibýt, některé mohou odpadnout. Soud může např. nepřesný

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

popis skutku z obžaloby upřesnit, ovšem při zachování toho, že se v žádném případě nesmí změnit podstata skutku (např. R 6/1962, R 19/1964, event. R 64/1973). Podstata skutku pak tvoří jednání pachatele, tedy obžalovaného či obžalovaných, a následek tímto jednáním způsobený, který je relevantní z hlediska trestního práva. Jednání je projev vůle pachatele ve vnějším světě, který může spočívat v konání (komisivní delikt), nebo v opomenutí nekonání (omisivní delikt). Následek pak spočívá v porušení nebo ohrožení hodnot chráněných trestním zákonem (životu, zdraví, majetku apod.), a jako znak některého jednotlivého, individuálního trestného činu ve své konkrétní podobě spojuje dílčí útoky do jednoho skutku a zároveň umožňuje dělit chování člověka na různé skutky. Podstata skutku z hlediska ustanovení § 220 odst. 1 tr. ř. spočívá v účasti obžalovaného na určité události, popsané v žalobním návrhu, ze které vzešel následek porušující nebo ohrožující zájmy chráněné trestním zákonem. Ustálená soudní praxe, jakož i konstantní judikatura zastává stanovisko, že **totožnost skutku bude zachována**, kromě výše uvedených příkladů rovněž za předpokladu, jestliže a) je úplná shoda alespoň v jednání při rozdílném následku, b) je úplná shoda alespoň v následku při rozdílném jednání, c) jednání nebo následek (popř. obojí) jsou v případech uvedených pod písmenem a, b) alespoň částečně shodné, shoda ovšem musí být v podstatných okolnostech, jimiž se rozumí zejména skutkové okolnosti, charakterizující jednání nebo následek z hlediska právní kvalifikace, která přichází v úvahu, když podstatnými z tohoto hlediska nejsou ty skutkové okolnosti, které charakterizují jen zavinění či jiný znak subjektivní stránky činu. S ohledem na shora uvedené zastává nalézací soud stanovisko, že v tomto konkrétním případě byla totožnost skutku zachována, neboť nepochybně je dána shoda jak v jednání, tak i v následku. Je nesporné, že podstata dokazování v trestní věci má proběhnout v režimu hlavního líčení při zachování „**zásady kontradiktornosti**“. Zprocesněné důkazy mají být posléze hodnoceny v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř., na což by mělo navazovat zjištění o objektivizovaném skutkovém ději, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Vzhledem k rovnosti stran tyto mohou navrhnout důkazy či jejich doplnění u hlavního líčení, což znamená, že může dojít ke změnám či upřesnění popisu skutkového děje. Pokud by nebylo možno upřesňovat či částečně měnit průběh skutkového děje s ohledem na výsledky provedení dokazování, pak by jakékoli dokazování u hlavního líčení bylo bezpředmětné a toliko formální. Pokud strana v rámci závěrečné řeči navrhuje podstatnější úpravu popisu skutkového děje, pak protistrana může s ohledem na tuto změnu navrhnout doplnění dokazování.

4. **Úkony trestního řízení** v této trestní věci dle § 158 odst. 3 tr. řádu byly zahájeny dne 25.3.2018, což vyplývá ze záznamu o zahájení úkonů trestního řízení policejního orgánu pod č.j. KRPT-73004-10/TČ-2018-070717 (č.l. 1), a to pro skutek, který byl právně kvalifikován jednak jako přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a jednak jako přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku.
5. **Trestní stíhání Pavla D.** dle § 160 odst. 1 tr. řádu bylo zahájeno dne 29.10.2018 na základě usnesení policejního orgánu č.j. KRPT-73004-104/TČ-2018-070071, a to pro skutek, jež byl policejním orgánem právně kvalifikován jednak jako zvlášť závažný zločin těžké ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a jednak jako přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku (č.l. 89-94). Pavel D. zmíněné rozhodnutí převzal 7.11.2018 (č.l. 94v) a soudem ustanovený obhájce JUDr. Čichoň dne 26.11.2018 (č.l. 96).
6. Dne 30.10.2019 byla Krajskému soudu v Ostravě doručena **obžaloba** státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě, sp. zn. 1 KZV 36/2018, a to pro skutek, jež byl právně kvalifikován jako jednak pokus zvlášť závažného zločinu těžké ublížení na zdraví dle § 21 odst. 1 k § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) tr. zákoníku a jednak jako přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku.
7. Při odůvodnění tohoto rozhodnutí se soud I. stupně musel řídit ustanovením § 125 odst. 1 tr. řádu dle kterého soud stručně vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková Shoda s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

zjištění opřel, jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění musí být rovněž patrné, jak se soud vypořádával s obhajobou a jakými právními úvahami se řídil v souvislosti s použitím právní kvalifikace.

8. **Obviněný Pavel D.** vytykánému protiprávnímu jednání kladené mu za vinu usnesením policejního orgánu využil v přípravném řízení dne 3.12.2018 svého práva nevypovídat a to nejen k věci, nýbrž i ke své osobě (č.l. 109-113).
9. **Obžalovaný Pavel D.** u hlavního líčení sám a spontánně k obsahu obžaloby uvedl, že vytykáného protiprávního jednání kladeného mu za vinu obžalobou se nemohl dopustit, neboť měl pravou ruku v sádře z důvodu poranění pravého lokte. Nechápe, že si toho nikdo nevšiml, neví o tom, že by někomu vyrazil zuby, v šedé mikině mohl být oblečen kdokoliv. K dalším dotazům jmenovaný uvedl, že poslední tři měsíce (myšleno k datu hlavního líčení) nikde nepracoval. Neshody s přítelkyní řešil požíváním alkoholických nápojů a taktéž pervitinu. V době skutku, jež se mu klade za vinu, tj. 25.3.2018 drogy neužíval vůbec, alkoholické nápoje užíval příležitostně. Opakovaně zdůraznil, že vytykáného jednání se nemohl dopustit právě s ohledem na poraněný loket, zejména však proto, že celou pravou ruku až od ramene měl v sádře. Sádra, kterou měl i v době zadržení policie, jej omezovala tak, že pravou rukou nemohl vůbec hýbat, i pivo pil levou rukou. Pavel D. potvrdil, že 25.3.2018 ve večerních a nočních hodinách se v Kotvě v Ostravě-Zábřehu skutečně nacházel, kdy za celou dobu mohl vypít asi 4 malá piva, žádný tvrdý alkohol. V době zadržení se rozhodně podnapilý necítil, na vše si pamatuje. Připustil předmětného večera nějakou strkanici v blízkosti toalet, kdy nějaký „pán otravoval nějaké ženské“, poté vyšli před restauraci, kde došlo k nějaké žduchanici. On se vrátil zpět do restaurace, neboť zřejmě v důsledku žduchání jej začala bolet ruka. Policí byl zadržen v restauraci. Oblečenou měl bílou šedou mikinu s kapucí s potiskem piva, kapucí neměl na hlavě v restauraci ani v době strkanice. Dále měl oblečené tepláky a tenisky. V restauraci se zdržoval s přítelem Davidem S. a jeho kamarádkami. Z restaurace odcházel se S., který odešel někam pryč. Jak již uvedl, vrátil se zpět do restaurace jednak proto, že jej bolela ruka a jednak proto, že tam měl ještě bundu. V době zadržení policie S. s ním nebyl. Poškozeného Martina U. nezná.
10. Po zproceseání výpovědi obžalovaného bylo přistoupeno ke shlednutí části videozáznamu pořízeného dne 25.3.2018 v nočních hodinách v pivnici Kotva na ulici Výškovická v Ostravě-Zábřehu. Zmíněný záznam je založen ve spise na č.l. 334, přičemž na č.l. 335-363 jsou pořízené jednotlivé barevné sekvence z tohoto videozáznamu. Obžalovaný Pavel D. ve zmíněném záznamu identifikoval kamaráda Davida S., jakož i děvčata, o kterých se zmiňoval ve své procesní výpovědi a taktéž identifikoval svou osobu oblečenou v šedé mikině s kapucí a v tmavých teplácích. Obžalovaný Pavel D. posléze požádal, aby další průběh dalšího líčení probíhal v jeho nepřítomnosti.
11. V souvislosti s **hodnocením výpovědi a uplatněné obhajoby obžalovaného Pavla D.** je možno uvést, že ve vztahu ke jmenovanému nedošlo ke zkrácení jeho práva na obhajobu. Rozhodnutí policejního orgánu ve smyslu ustanovení § 160 odst.1 tr. řádu řádně převzal, posléze s ohledem na tzv. nutnou obhajobu mu byl ustanoven obhájce, což znamená, že jmenovaný měl k dispozici odbornou právní pomoc. Pavlu D. bylo od samého počátku známo, pro jaký skutek je stíhán a bylo toliko na něm, jaké argumenty či vysvětlení v souvislosti se svou obhajobou uplatní a poskytne. Nálezací soud může a musí pracovat, jak s uplatněnou obhajobou, tak s důkazy, které v rámci kontradiktorního řízení byly zproceseány.
12. **Obžalovaný Pavel D.** v řízení přípravném využil svého práva nevypovídat, jeho vyjádření k obsahu obžaloby u hlavního líčení bylo rovněž velmi strohé. Jakékoli násilné jednání vůči poškozenému Martinu U., kterého ani nezná, popírá. Připustil, že 25.3.2018 se v objektu obchodního centra na ulici Výškovická č. 112 v Ostravě – Zábřehu, respektive v restauraci nacházel Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

spolu se svým přítelem Davidem S. a jeho kamarádkami. V průběhu večera popíjel toliko pivo, žádný tvrdý alkohol. Vzhledem k tomu, že byl zdravotně indisponován, neboť měl pravou ruku v sádře od ramene až po prsty z důvodu zlomeného lokte, vylučuje, že by se vytýkaného jednání kladené mu za vinu obžalobou vůči Martinu U. dopustil. Připustil toliko v průběhu večera nějaké žduchání s neznámým pánem, který byl hrubý na jemu neznámá děvčata v blízkosti toalet, kdy s tímto mužem došlo k nějaké strkanici před restaurací. Rovněž akcentoval, že si na vše dobře pamatoval, v době zadržení měl na ruce opakovaně zmíněnou sádru a nebyl v přítomnosti Davida S. Do restaurace se vracel jednak proto, že jej bolela pravá ruka z důvodu předchozí strkanice a jednak proto, že v restauraci měl svou bundu. Po shlédnutí videozáznamu, ze dne 25.3.2018, identifikoval svou osobu, tak i svého přítele Davida S. Ke svým aktivitám, či svému vystupování na tomto videozáznamu se nijak blíže nevyjádřil.

13. Provedeným dokazování bylo bez jakýchkoli důvodných pochybností prokázáno **místo spáchání trestné činnosti** specifikované ve skutkové části tohoto rozhodnutí, tzn. Ostrava – Zábřeh, ulice Výškovická č. 112, objekt obchodního centra Kotva, respektive schody mezi Komerční bankou a obchodem Hruška. Zmíněné místo trestného činu bylo zjištěno, byť nepřímo z výpovědi samotného **obžalovaného Pavla D.**, který potvrdil, že se v rozhodné době v tomto objektu nacházel respektive v pivnici či restauraci podle toho, jak kdo tento objekt, kde docházelo k požívání alkoholických nápojů označoval. Dále je možno na **výpověď samotného svědka – poškozeného Martina U.**, který potvrdil, že večer a v noci z 24. na 25.3.2018 se spolu s dalšími přáteli nacházel v restauraci Kotva na ul. Výškovické v Ostravě-Zábřehu, kdy při odchodu z restaurace došlo k nějaké strkanici, která posléze vyvrcholila jeho napadením v době kdy stál na schodech a čekal na své přátelé. **Svědka Petr U.**, rovněž potvrdil, že inkriminovanou noc byl s poškozeným a dalšími přáteli v restauraci Kotva na ul. Výškovická v Ostravě-Zábřehu, kdy při odchodu z tohoto zařízení byli vtaženi do strkanice, která v podstatě následně vyvrcholila úderem „něčím skleněným“ do obličeje bratra Martina U. v době kdy tento stál spolu s Alicí C. na schodech vedoucích k obchodu Hruška v rámci celého areálu Kotva. V podobném duchu se vyjadřovali i **svědkyně Alice C., Karel M.** jakož i co do místa incidentu, nikoli průběhu **David S.** Nálezové okolnosti ke zmíněné trestné činnosti byly dále objektivizovány zejména **protokolem o ohledání místa činu ze dne 25.3.2018, 18.5.2018, barevnou fotodokumentací** (č.l. 4-24). V počáteční fázi incidentu, jež vyvrcholil napadením poškozeného Martina U. ve vztahu k místě trestného činu svědčí i černobílý záznam z venkovní kamery ze dne 25.3.2018 umístěné v zahrádce baru Classic v 1. patře, jež zachycovala vchod do restaurace či pivnice Kotva. Zmíněný videozáznam byl zpracován přehráním a tento se nachází ve spise na č.l. 298, fotografické sekvence z toho záznamu se nachází ve spise na č.l. 300-311.
14. Bez jakýchkoli důvodných pochybností byla taktéž prokázána **doba útoku**, tzn., dne 25.3.2018 kolem 03:40 hod. Za nejobjektivnější důkazní prostředek vztahující se v době protiprávního jednání obžalovaného Pavla D. je možno považovat dva telefonáty na linku tísňového volání číslo 158-Policie ČR. 25.3.2018 v 03:35 hod. tento telefonát učinila Lenka G., která se dožadovala zákroku policejního orgánu z důvodu incidentu před objektem obchodního centra Kotva na ul. Výškovická č. 112 v Ostravě- Zábřehu. Doslovný přepis tohoto hovoru se nachází ve spise na č.l. 372. 25.3.2018 v 03:36 hod. učinila telefonát na linku tísňového volání číslo 158 Eva Ř., která rovněž se dožadovala zákroku policejního orgánu ve zmíněném objektu, i tento doslovný přepis se nachází ve spise na č.l. 373-374. Oba telefonní hovory jsou rovněž zadokumentované na datovém nosiči (č.l. 375). Více či méně přesně se o době incidentu vyjadřovali at' už samotní aktéři incidentu či bezprostřední svědci. Jednalo se o **Martina U., Petra U., Alice C., Lenka G., Karel M., David S. či Tomáš L.**
15. Po vyhodnocení provedeného dokazování ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu vzal nalézací soud za prokázány i **předmět útoku** a to prázdnou skleněnou láhev Pepsi Coly o objemu 250 ml.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

a hmotnosti 238 g. **Poškozený Martin U.** v přípravném řízení vypověděl, že obžalovaný D. jej naháněl po terase nahore u Kotvy. Říkal mu, že jej „rozšlape, rozseká“ a pod. Pak se ocitli na schodech dole u Hrušky s bratrem a Alicí C., D. někam zmizel. V okamžiku kdy pátral, kde se nachází Lenka (Lenka G.) s Karlem (Karel M.), nezaznamenal, že se k němu D. blíží. Pak následoval záblesk, rána, šok a z pusy mu tekla krev. Předmět musel přiletět někde zepředu. Samotný vrch neviděl. Údajně jej měl vidět bratr a Alice C. U hlavního líčení uváděl, že již byli na odchodu s bratrem a Alicí C., vyhlíželi Lenku a Karla a on se „podíval na schody, uviděl D. s laškou, pak následoval rána a již nic nevěděl“. K dalším cíleným dotazům připustil, že neviděl samotný hod lahví, kterou byl posléze zasažen. Hod lahví měli vidět Alice C., Lenka G. a bratr Petr U. Pamatuje si, že intenzita úderu byla velmi silná. Po vyhodnocení výpovědi poškozeného je možno učinit závěr, že tyto nejsou zcela shodné, neboť před policejním orgánem popisuje po předchozím incidentu s D., jeho výhrůžkách v době, kdy měli čekat na Lenku G. a Karla M., zásah do obličeje, respektive pusy nějakým předmětem, kdy se jednalo o velmi intenzivní úder, který mu způsobil rozsáhlé zranění a velkou bolest, avšak on sám nebyl schopen jednoznačně označit útočnicka, ani samotný předmět, kterým byl zasažen. U hlavního líčení se však již zmiňuje o osobě D. a skleněné lahvi. Dle názoru soudu tato jeho změna výpovědi u hlavního líčení byla zřejmě způsobena výpovědi dalších osob, které incident sledovaly, neboť nepochybně se o tomto spolu bavili. Z výpovědi poškozeného však vyplývá v jakém okamžiku a za jakých okolností byl něčím velmi intenzivně zasažen do obličeje, respektive do pusy, díky čemuž utrpěl rozsáhlé poranění. **Svědka Petr U.** před policejním orgánem uvedl, že s bratrem Martinem a Alicí C. byli na odchodu, kdy na schodech vedoucích k obchodu Hruška čekali na Karla a Lenku, kteří se vraceli do Kotvy pro bundu. Zanedlouho se jakoby od cesty objevil menší silnější muž, (později identifikovaný D.), který hodil něčím skleněným po poškozeném ze vzdálenosti asi 3 metrů a tímto předmětem jej zasáhl do pusy. Posléze utekl, avšak zanedlouho jej zadržela policie. Původně se domníval, že se jednalo o krygl, který však nezaregistroval, neboť to byl „mžik“. U hlavního líčení uvedl, že dnes již ví, že útočník byl obžalovaný D., který za situace, kdy s Alicí a bratrem čekali na Karla a Lenku, kteří se vraceli pro bundu, hodil po poškozeném lašku, kterou jej zasáhl do pusy. Poté utekl, avšak byl zadržen policií. Co se stalo s laškou, kterou byl bratr Martin zasažen, neví, bylo však vidět, že se jednalo o sklo. Asi za dva dny mu Alice C., jež se byla podívat na místě činu řekla, že se jednalo o „lašku od Coly“, kterou tam našla rozbitou. Útočnicka, jako Pavla D. jednoznačně identifikovala. K samotné technice hodů však nebyl schopen nic bližšího uvést. Za podstatné v této výpovědi nalézací soud považuje tvrzení svědka, dle kterého poškozený byl do obličeje zasažen nějakým „skleněným předmětem“, nejednalo se např. o úder pěstí či kopnutí, apod. **Svědka Alice C.** před policejním orgánem vypověděla, že s Martinem U. již scházeli po schodech dolů v úmyslu jít domů. Nacházeli se na schodech u banky asi půl metru od sebe, kdy zničehonic přiběhl mladík s kapucí na hlavě a hodil nějaký předmět, snad krygl nebo láhev, něco skleněného a trefil Martina do zubů. V době útoku stáli v mezipodlaží oba dva čelem k útočnickovi a čekali na Lenku a Karla. Útočníkem byl muž, který se předtím pohyboval v Kotvě, jak již zmínila, měl na sobě tepláky a stále na hlavě kapuci. Po hzení zmíněným skleněným předmětem utíkal zpět, avšak byl zadržen policisty. Poté, co byl poškozený zasažen předmětem do úst, tento se odrazil do prostoru pod schody, odkud slyšela zvuk tříštícího se skla. Následující den po obědě se šla podívat na místo incidentu a viděla skleněnou láhev Pepsi Coly, rozbitou ležet v listí pod schody, vedle pekárny s trafikou. Svědkyně zakreslila postavení své, Martina U. a taktéž útočnicka na místě činu v době vržení skleněným předmětem. U hlavního líčení stvrdila správnost výpovědi z řízení přípravného a dále dodala, že když stáli na schodech s Petrem a Martinem U., zpod schodů vyběhl mladík, měl v ruce láhev, kterou hodil, tak jakoby házel oštěpem, mířil na cíl, nic u toho neříkal. Útočnicka viděla předmětného večera v Kotvě, jak se rval s Martinem U. Svědci **Lenka G. a Karel M.** se ve svých výpovědích rovněž zmiňovali o nějakém předmětu ze skla, kterým měl být poškozený zasažen, avšak tento údaj měli zprostředkovaný, a to od Alice C. a Petra U. V souvislosti s předmětem útoku je rovněž nutno odkázat na **protokol o ohledání místa činu z 18.5.2018, včetně barevné dokumentace** (č.l. 5-24), kdy na foto č. 10, 11 (č.l. 22-23) je zadokumentovaná rozbitá láhev od

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

Pepsi Coly. Dále je nutno odkázat na **protokol o ohledání věci včetně barevné fotodokumentace** (č.l. 25-29), kdy předmětem tohoto procesního úkonu byla prázdná skleněná láhev od Pepsi Coly, výšky 19,5 cm a hmotnosti 238 g. Průměr spodní kulaté části této skleněné láhve je 5 cm a průměr hrdla 2,5 cm. Z výpovědi **svědka Davida S.** bylo mj. zjištěno, že tento s D. a jejich společností popíjeli pivo, tvrdý alkohol, který zapíjeli Pepsi Colou z třetinkových lahví. Dle stanoviska znalce **z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékaře MUDr. Igora Dvořáčka, PhD.** je skleněná láhev dobře způsobila ke vzniku objektivizovaného poranění poškozeného Martina U.

16. S ohledem na shora uvedený obsah důkazních prostředků je možno učinit závěr bez jakýchkoli důvodných pochybností, dle kterého obžalovaný Pavel D. použil vůči obličeji Martina U. **skleněnou láhev Pepsi Coly o objemu 250 ml a hmotnosti 238 g.**
17. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí bude věnována pozornost pachateli tohoto protiprávního jednání, okolnostem předcházejícím k rozhodnému incidentu, způsobu provedení násilného jednání včetně samotných následků.
18. V rámci stručné rekapitulace je možno uvést, že **obžalovaný Pavel D.** v rámci svého stručného vyjádření potvrdil, večer a v noci z 24. na 25.3.2018 s spolu s Davidem S. se nacházeli v restauraci Kotva na ul. Výškovická č. 112 v Ostravě-Zábřehu. Rovněž připustil zcela nevinnou strkanici, do které se částečně i on aktivně zapojil, avšak rozhodně popřel násilné jednání vůči poškozenému Martinu U., jež mu bylo obžalobou kladeno za vinu. Jako hlavní argument uvedl zranění své pravé ruky, respektive svého pravého lokte, kdy tuto pravou horní končetinu měl celou v sádře a tudíž nebyl schopen někoho takto napadnout. Podobné oblečení v jakém se pohyboval on v rozhodné době, mohl mít i kdokoli jiný a tudíž, pokud jej někdo označil podle oblečení, pak to považoval za nedostatečné. Na svém tvrzení nic nezměnil ani poté, co byl seznámen s částí videozáznamu, na kterém je zadokumentován jeho pohyb, aktivity dolních i horních končetin, bez jakéhokoli omezení, jež by mohlo být způsobeno právě sádrou, tak jak se o tom opakovaně zmiňoval.
19. Z výpovědi **svědka-poškozeného Martina U.** pořízené jak v řízení přípravném před policejním orgánem, tak i u hlavního líčení v rámci kontradiktorního řízení bylo zjištěno, že tento se nacházel večer a v noci z 24. na 25.3.2018 se svým bratrem Petrem a dalšími přáteli v restauraci Kotva na ul. Výškovické v Ostravě-Zábřehu. V průběhu večera došlo v restauraci k nějakému incidentu, který řešila policie, avšak oni do tohoto nijak zapojení nebyli, bavili se, popíjeli, tancovali. Při odchodu z restaurace zhruba kolem 03:00 hod., v době, kdy již čekal na své přátele před restaurací, zaslechl zevnitř nějaký „kravál“, proto se vrátil dovnitř a viděl, že bratr tam má nějaký problém s kamarádem obžalovaného D., kterého však do této doby neznal. Posledně jmenovaný byl oblečen mj. v mikině s kapucí na hlavě. Proč došlo uvnitř restaurace k nějakému žduchání a nedorozumění, nevěděl. Situaci označil za značně chaotickou. Po odchodu z restaurace se na něj zaměřil obžalovaný D., aniž by on tomuto cokoliv udělal, toliko se bratra slovně zastal. D. jej začal nahánět po terase Kotvy a vyhrožoval mu v tom smyslu, že jej „rozšlape, rozseká“. Poté co se s bratrem Petrem a Alicí C. ocitl na schodech u obchodu Hruška a čekal na další přátele, Lenku a Karla, obžalovaný D. někam zmizel. Následně však dostal ránu do pusy, na což již bylo poukázáno v odůvodnění tohoto rozhodnutí v souvislosti zejména s objektivizací předmětu útoku. Předmět, kterým byl zasažen, musel „přiletět zepředu“. S hrůzou zjistil, že zuby s dásněmi má někde uprostřed pusy, byl v šoku, bolest necítil. Posléze měl výpadky paměti, pamatuje si toliko na odvoz sanitky, blikání světel, zákrok na stomatologicko-chirurgické ambulanci v Porubě. Poškozený Martin U. se vyjádřil k omezení v běžném způsobu života v důsledku utrpeného poranění. Vyjádřil se k době léčení, jakož i ke všem rozhodným okolnostem souvisejícím se zraněním. Jmenovaný rovněž uvedl, že se necítil v podnapilém stavu, za celou dobu vypil pět 12-ti stupňových piv. Zprostředkovaně od bratra se dozvěděl, že v podstatě incident s přítelem D. (Davidem S.) došlo proto, že tento dal facku jedné z dívek v jeho přítomnosti, které se bratr poškozeného zastal, na což tento reagoval Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

tak, že jej udeřil pěstí. Při napadání D. po odchodu z restaurace tento používal bez jakéhokoli omezení obě horní končetiny.

20. Z opakované výpovědi **svědka Petra U.** mimo již uvedeného bylo dále zjištěno, že tento potvrdil ve shodě se svým bratrem návštěvu restaurace Kotva v rozhodné době. Do žádného incidentu se nijak nezapojili, bavili se v rámci své společnosti. Když však z restaurace odcházeli, viděl nějakého velkého, tlustého chlapa, který něco provedl jedné dívce, v důsledku čehož tato upadla na zem. Poté, co mu vytknul jeho chování, tento muž (později zjištěný David S.) jej udeřil pěstí do nosu, což mu opětovně a pak se začali žduchat, strkat. Po uklidnění situace vyšli ven z restaurace, kde však strkanice začala znova. Opětovně se (Petr U.) dostal do kontaktu a konfliktu s tlustým mužem-Davidem S. Po uklidnění situace se ocitl v konfliktu s menším mužem, později zjištěným Pavlem D. a po ukončení incidentu zůstal stát na schodech s Alicí C. a bratrem Martinem, neboť čekali na Karla a Lenku, kteří se vraceli do Kotvy pro bundu. Zanedlouho se objevil obžalovaný D., který způsobil zranění Martinu U., kterého trefil do obličeje hrozeným skleněným předmětem z bezprostřední blízkosti od schodů pod nimi. Útočník byl posléze zadržen policií. Svědek se podnapilém stavu necítil, neboť za celou dobu vypil asi 5 piv. V souvislosti s výpovědí svědka Petra U. je rovněž nutno akcentovat **protokol o vydání věci ze dne 25.3.2019**, ze kterého bylo zjištěno, že jmenovaný pořídil svým mobilním telefonem ihned po incidentu fotografii osoby, jež útočila proti jeho bratrovi (č.l. 329). Na fotografii (č.l. 330) je zadokumentován obžalovaný Pavel D., který byl předmětného večera a noci oděn v tmavých teplácích a světlé mikině s kapucí. Tento oděv je zcela totožný s oděvem zadokumentovaným na videozáznamu, který zachycoval incident, jehož se D. účastnil po odchodu z restaurace Kotva.
21. Z opakované výpovědi **svědkyně Alice C.** bylo zjištěno, že když se v rozhodné době nacházela v restauraci Kotva s Petrem U. u baru, došlo v jejich blízkosti k napadení ženy ve věku kolem 30-ti let, které se chtěl Petr zastat, avšak byl napaden vysokým mužem bez vlasů, silnější postavy. Vzhledem k tomu, že konfliktu chtěla zabránit, Petra odtahovala, avšak tento silnější muž stále dorážel. Následně se na místě objevil v blízkosti silnějšího muže další muž oblečený v mikině s kapucí. Na další podrobnosti tohoto incidentu si však již nevzpomínala. Petra U. se oproti silnějšímu muži začal zastávat i jeho bratr Martin. Když odcházeli z restaurace došlo na balkóně mezi Kotvou a Classicem k větší rvačce. Kdo přesně byl do toho zapojen si již rovněž nevzpomínala. Pamatuje si, že se někdo pral s mužem v mikině s kapucí, kdy právě mezi tímto mužem a bratry U. „něco proběhlo“. S Martinem U. se rozhodla, že půjdou domů a v době kdy stáli na schodech a čekali na Lenku a Karla, kteří se vraceli pro věci do Kotvy, zničehonic muž v mikině s kapucí na hlavě z prostoru pod schody v čelním postavení hodil po Martinu U. nějaký skleněný předmět, krýgl nebo lahev kterým jej zasáhl do obličeje. Jak již zmínila tento útočník, který se předtím pohyboval v restauraci v Kotvě měl na sobě tepláky a mikinu s kapucí na hlavě. Poté co se snažil utéci jakoby zpátky do Kotvy byl zadržen policisty. Martinovi kapala z pusy krev, ukazoval jí, že má něco se zubama. V podnapilém stavu se necítila. Následující den po obědě viděla v prostorách, kde došlo k incidentu rozbitou skleněnou láhev od Pepsi Coly a to právě v místech, kde po nárazu od úst poškozeného tato láhev odletěla a tehdy slyšela zvuk tříštění se skla. Svědkyně Alice C. označila hod útočníka skleněným předmětem jako hod oštěpem. K totožnosti útočníka potvrdila, že si je zcela jistá, že útočník, který byl zadržen policií byl totožný s mužem, který v restauraci Kotva chodil v mikině s kapucí na hlavě. Nikdo jiný se s kapucí na hlavě v tomto zařízení nepohyboval.
22. V souvislosti se svědeckými výpověďmi Alice C. a Petra U. je nutno odkázat na prověrku na místě ve smyslu ustanovení § 104e tr. řádu ze dne 25.3.2019. O tomto procesním úkonu byl pořízen **protokol o prověrce na místě** (č.l. 192-225) včetně videozáznamu a detailní fotodokumentaci (č.l. 226-251). S ohledem na tento důkazní prostředek mohl soud rozhodovat s maximální objektivitou zejména v souvislosti s místem útoku, způsobem provedení či samotným mechanismem. Cílem

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

prověrky bylo zadokumentování fyzického ataku pomocí vrženého předmětu proti poškozenému Martinu U. z pohledu svědků C. a Petra U., kteří již byli v předchozí době vyslechnuti v procesním postavení svědků. Dále bylo nutno objektivizovat místo, kde se nacházel v době vržení předmětu poškozený Martin U. a taktéž i útočník Pavel D. Pozornost byla věnována i světelným poměrům na místě vržení předmětu v době vyšetřované události. Z obsahu tohoto zadokumentovaného důkazního prostředku došlo k objektivizaci postavení poškozeného Martina U. s Alicí C. v době incidentu a taktéž místa, ze kterého pachatel, respektive Pavel D. hodil skleněnou láhev proti obličejí Martina U. Vzdálenost mezi útočníkem a poškozeným byla změřena na cca 6 m, což mj. vyplývá i z pořízené fotodokumentace, zejména foto č. 26-28, č.l. 236 a 237. Útočník-Pavel D. se v rozhodné době nacházel pod schody v blízkosti pekárny, trafiky, či obchodu Hruška a poškozený se svými přáteli stál nad těmito schody.

23. V opakované výpovědi **svědkyně Lenka G.** potvrdila, že v průběhu návštěvy v restauraci Kotva měli později zjištěný David S. a Pavel D. konflikt s nějakým starším mužem, který dokonce řešili přivolání policisté. Diskžokej přítomné upozornil, že pokud se neuklidní, hudební produkce skončí. Oni (Lenka G. a její přátelé) zmíněnému incidentu žádnou bližší pozornost nevěnovali a dál se bavili. Po zaplacení útraty odcházeli z pivnice Kotva, kdy si všimla, že David S. shodil jednu z holek, která seděla s nimi u stolu, na zem. V této době se u výčepu nacházel Petr U. s Alicí C., kdy posléze již pouze viděla, že David S. s Petrem U. jsou v sobě. Do takto vzniknuvšího incidentu se zapojili i další lidé včetně Martina U. a Pavla D. Svědkyně G. rovněž uvedla, že v jednom okamžiku se v její blízkosti ocitl Martin U. a od nich zhruba na dva metry byl vzdálen Pavel D., který držel židli v úrovni hlavy a chtěl ji po nich hodit, což doprovázel vůči poškozenému nějakým verbálním projevem. Židli nakonec nehodil, došlo k uklidnění situace, čehož využili s Martinem U. k odchodu. Venku před Kotvou však již probíhala rvačka, do které byl zapojen Petr U., následně i Martin U. V konečné fázi byl i Karel M. napaden mužem v mikině, tzn. Pavlem D., kdy posléze se začali spolu bít a ona se rozhodla telefonovat na policii. Po nějaké době došlo k uklidnění situace, Alice C., Martin a Petr U., včetně Karla M. šli dolů po schodech a ona se chtěla vrátit pro bundu, kterou Karel nechal v Kotvě. S mužem v mikině-obžalovaným Pavlem D. se posléze potkali ve dveřích Kotvy, kdy tento vycházel ven. Když následně spolu s Karlem a jeho bundou odházeli, viděli na schodech Martina, jak měl pusou od krve, v jeho blízkosti se nacházel Petr U. a Alice C. Petr s Alicí jim sdělili, že muž v mikině-Pavel D. po něm hodil něco ze skla, které po dopadu na zem se roztříštilo. V době hodů Alice C. stála kousek vedle poškozeného, tudíž mohl trefit i jí. Pak přijela policie a sanitka, která Martina odvezla. Svědkyně dále uvedla, že z restaurace Kotva se dá odejít dvěma různými schodišti. Předmětného večera a noci se rozhodně v podnapilém stavu necítila.

24. Z opakované výpovědi **svědka Karla M.** bylo zjištěno, že tento se v rozhodné době s přítelkyní Lenkou G., dále Martinem a Petrem U. a Alicí C. nacházeli v restauraci Kotva. Ve zmíněném zařízení došlo k nějakému incidentu, v rámci kterého zakročila i policie. V době kdy se již rozhodli jít domů a kdy se nacházeli u baru, došlo k problému, neboť silnější muž-David S. měl konflikt s nějakou holkou, lili po sobě pivo, kdy tato se ocitla i na zemi. On (M.) šel kouřit ven, přičemž v té době vevnitř se strhla nějaká mela, došlo k nějaké strkanici, kdy silnější muž (S.) měl v ruce židli, kterou chtěl hodit po poškozeném Martinu U. Situace se však uklidnila, avšak poté, co vyšli ven, byli pronásledováni menším mužem v mikině (D.), doprovázeným silnějším mužem v tričku (S.). Dle jeho názoru tito záměrně vyhledávali konflikt. Martin U. prohlásil „pojd'te, kašlem na to, jdeme pryč, to nemá cenu“, a odcházeli ke schodům vedle restaurace Classic. Karel M. dále uvedl, že když kolem něj procházel D., udeřil jej do břicha nohou či kolenem, v důsledku čehož upadl na zem. Když se postavil, viděl že D. (muž v mikině) zápasí s Petrem U., kdy on (M.) se je snažil od sebe odtrhnout. Martin U. již šel po druhých schodech dolů. V mezidobí jeho přítelkyně Lenka G. telefonovala na policii, která zanedlouho přijela. Ještě však před příjezdem konflikt ustal, a proto se odebral zpět pro bundu od restaurace Kotva, přičemž ve vchodovém vestibulu se setkal s D.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

(člověkem v mikině), který byl sprostý a dotazoval se jej „zda chce ještě do držky, jestli ještě nemá dost“. Po té slovní potyčce šel každý na svou stranu. Když si zašel pro bundu do míst, kde v restauraci seděli, vyšel z hospody za ostatními a uslyšel dívčí křik, vycházející odněkud zespodu. Posléze již uviděl Martina U. s rozbitým obličejem, u kterého byla Alice C. Posledně jmenovaná mu řekla, že muž v mikině (D.) měl hodit do obličeje Martina nějakou lahev. Policie následně zadržela člověka v mikině (D.) a odvezla jej. K muži v mikině s kapucí (D.) uvedl, že tento byl hodně nabuzený, aktivní, druhý muž v tričku (S.) byl hodně agresivní. Začal do něj startovat i v přítomnosti policie. Předmětného večera a noci se nenacházel v podnapilém stavu, za celou dobu mohl vypít 5-6 piv.

25. Z opakované výpovědi **svědka Bc. Tomáše L.** – policisty, bylo dále zjištěno, že tento se zúčastnil inkriminované noci dvou zásahů v objektu restaurace Kotva v Ostravě-Zábřehu. V rámci prvního výjezdu se řešila nějaká „šarvátka“ mezi mužem a ženou, ke které došlo na tanečním parketu a do které se měli zapojit později zjištěný D. se svým kamarádem S. Prvně jmenovaný byl velmi upovídaný, prohlašoval, že když se chlapi poperou, mělo by to zůstat mezi nimi apod. Sám se měl zmínit, že předmětného večera již měl s někým potyčku, je po operaci ruky, která jej bolí, avšak neřeší to. Na sobě měl oblečenou mikinu s kožíškem, barvy snad červené nebo hnědé, již si nepamatuje. Byl vysoký 170-180 cm, silnější. Jeho kamarád (S.) byl pouze v tričku, přesto, že bylo celkem chladno. D. byl ve značně podnapilém stavu. Svědek Bc. L. dále potvrdil, že asi za dvě hodiny byli vysláni ke Kotvě podruhé, kdy již při příjezdu se k nim hlásila skupinka 5-6 osob, nacházejících se na chodníku pod schody u komplexu Kotva, asi 20-30 m od restaurace Kotva směrem k Alexandrii. Ve skupince byl muž sedící na zemi a držící se za obličej. Nebyl schopen mluvit. Někáká paní jim sdělila, že mu nějaký člověk hodil půllitr do obličeje a má posunutá patra. Poškozený se jim zranění snažil ukázat. Zmíněná paní uvedla, že útočník se měl nadále nacházet v pivnici Kotva. Současně jim podala popis, jež odpovídal D. Následně zasahující policisté jmenovaného v restauraci našli, přivedli jej na začátek schodů v prvním patře, kde lidé ze skupiny kolem poškozeného jej označili jako muže, který poškozenému hodil půllitr do tváře. Na místě se také nacházel onen hromotluk (S.), který se poškozeného a celou skupinu kolem něj snažil přesvědčit, aby věc neřešili. D. byl zadržen, poškozený byl záchrannou službou převezen na ošetření. K jejich zákroku mohlo dojít mezi 03:00 až 04:00 hod., neboť restaurace se začala vyklíňovat. Závěrem své výpovědi potvrdil, že na chodníku pod Kotvou bylo i v noční době dobře vidět.

26. **Svědčce Eva Ř.** byla vyslechnuta, jak před policejním orgánem, tak i u hlavního líčení. Její výpověď byla poněkud zmatená a nejasná. Jmenovaná v podstatě potvrdila, že po odchodu z restaurace Kotva stála s kamarádkou na tramvajové zastávce v Ostravě – Zábřehu u Kotvy, přičemž viděla, jak se v hloučku více osob perou nějakí chlapi, což jí vedlo k tomu, že zatelefonovala na policii a tento incident oznámila. V průběhu večera vypila jednu láhev vína o obsahu 0,7 l, podnapilá se necítila, avšak s ohledem na její rozporuplnou výpověď včetně obsahu telefonického hovoru na tísňovou linku je možno její podnapilost připustit.

27. V této trestní věci byl vyslechnut i známý Pavla D. v procesním postavení **svědka**, a to **David S.** Jmenovaný před policejním orgánem k předmětu výslechu uvedl, že obviněného Pavla D. zná asi po dobu 20-ti let. V minulosti spolu pracovali, taktéž chodili spolu na pivo. Je mu známo, že obžalovaný byl ve vězení. On však v jeho přítomnosti nikdy v minulosti nezažil žádný problém, byl pohodový. David S. připustil, že asi před rokem se dohodli s D. a kamarádkami na návštěvě restaurace Kotva na pivo, kam chodí jednou za 14 dní. V restauraci seděli oni dva a čtyři holky, a to u posledního stolu u parketu, kde si objednali pivo a něco tvrdšího. Děvčata, která přišla s D. on blíže neznal. Asi po dvou hodinách na něj nějaká žena vylila pivo, zřejmě byla hodně opilá. Pak k nim přišel patrně její kamarád a začal jim vyhrožovat. Oni však zůstali v klidu, jen seděli. Dotyčná žena však stále vůči nim vyjízďela, provokovala je, avšak vše se uklidnilo. Posléze

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

šel na záchod, kdy u toalety jej někdo udeřil zezadu do hlavy. Potom došlo k nějaké rvačce ve stylu všichni se všemi, až to rozpustili policisté, kteří mu řekli, že Pavel D. hodil nějakou sklenku. On však ví, že Pavel D. nic nehodil, neboť byl po celou dobu s ním. Policisté vytvořili dvě skupinky, je drželi nahoře a druhou skupinku dole pod schody. V rámci druhé skupiny viděl nějakého kluka od krve, který měl poraněnou hlavu nebo zuby. S poškozeným nemluvil, policisté je k nim nepustili. Došlo pouze k jedinému incidentu a to s osobami, kteří se do nich naváželi. K ničemu dalšímu nedošlo, kolikrát na místo přijela policie, neví. V průběhu návštěvy restaurace Kotva vypili několik 12-ti stupňových piv a dvě či tři odlivky tvrdého alkoholu, který si na místě zakoupili. Alkohol v láhvi o objemu 0,5 či 0,7 l nevypili celý. Odlivky zapíjeli Pepsi-Colou z třetinkových láhví. Jak on, tak ani Pavel D. v průběhu šarvátky žádné zranění neutrpěl, obžalovanému se však ztratil telefon. On sám měl oblečené určitě tepláky, tričko a mikinu. Co měl oblečeno D., neví. Závěrem své procesní výpovědi akcentoval, že s Pavlem D. vyšli z Kotvy ven, až když byli na místě policisté.

28. U hlavního líčení **svědek David S.** stvrdil svou výpověď z řízení přípravného a dále dodal, že předmětného večera do Kotvy přišel s D. a dvěma holkama. V průběhu večera nějaká slečna na něj vylila pivo. on sám již měl své odpité, a proto co bylo dál, si nepamatuje. S obžalovaným se zná od dětství, respektive od 15-ti let. Označil jej za divokého. V minulosti žil s jeho sestřenicí, bylo jim odebráno dítě. Nic bližšího však k tomu neví. O užití nějakých drog v době incidentu, jež je předmětem obžaloby D., neví. Posledně jmenovaný si nestěžoval na žádné zdravotní problémy, zda měl sádru, neví. Zmínil se, že jej bolí ruka, se kterou měl problémy. Zda držel v restauraci židli nad hlavou si nepamatuje. Opětovně uvedl, že měl hodně vypito. Setrval na svém stanovisku, dle kterého byl s Pavlem D. v rozhodné době po celou dobu, a to vevnitř i venku. Zda před restaurací Kotva či barem Classic se pohyboval na terase uvedl, že vzhledem k tomu, že je kuřákem, mohl se v těchto prostorách pohybovat. Zda však v těchto místech došlo ke konfliktu, neví. Je mu známo, že D. byl zadržen policií. V době zadržení již spolu nebyli.
29. Po této **stručně rekapitulaci výpovědi svědků** je nutno tyto hodnotit, jak z pohledu objektivizace průběhu skutkového děje, zjištění pachatele, okolnosti případu, mechanismu útoku, zejména však věrohodnosti tvrzení svědků a vyvrácení či potvrzení obhajoby obžalovaného.
30. **Poškozený Martin U.**, potvrdil návštěvu v restauraci Kotva se svými přáteli v Ostravě – Zábřehu na ul. Výškovická č. 112 z 24. na 25. 3. 2018. K incidentu s obžalovaným došlo až při odchodu v ranních hodinách již 25. 3. 2018, kdy tento započal ještě v objektu restaurace a pokračoval posléze na terase Kotvy. S obžalovaným se hádali, žduchali, kdy tento pronesl na jeho adresu vyhrůžky „že jej rozšlape, rozseká“. Nalézací soud poukazuje právě na tento slovní projev, neboť u obžalovaného D. nebyl ojedinělý. Již v předchozí trestní věci (na což bude posléze poukázáno) tento pronášel stejné či podobné výhrůžky v souvislosti s napadením jiné osoby. Za podstatné rovněž je nutno považovat absenci sádry na pravé horní končetině D., čímž je vyvrácena jeho obhajoba, dle které se následného útoku vůči poškozenému U. nemohl dopustit, neboť byl handicapován z důvodu zdravotního stavu, respektive sádry na pravé horní končetině. Poškozený U. rovněž popsal okolnosti utrpeného poranění v obličeje včetně následného lékařského ošetření a omezení v běžném způsobu života. **Svědka Petr U.** rovněž potvrdil, že v restauraci on, ani jeho přátelé s nikým žádný incident neměli s výjimkou odchodu, kdy S. se dostal do konfliktu s jednou přítomnou slečnou, na což ho upozornil. Následně vznikla rvačka, která po částečném uklidnění pokračovala na terase restaurace Kotva. Petr U. se vyjádřil jak k osobě S., tak i D. a taktéž k rozhodnému poranění bratra Martina U. za situace, kdy tento ještě s Alicí C. čekali na Lenku G. a Karla M., neboť tito se vraceli do Kotvy pro bundu. Dle Petra U. to byl právě obžalovaný D., který hodil něco skleněného po bratru Martinovi a zasáhl jej do obličeje, respektive pusy. Petr U. posléze i útočníka-obžalovaného D. na svůj mobil vyfotil, což předal policejnímu orgánu (č.l. 330). Ani tento svědek se nezmínil o jakékoli sádře na kterékoli horní končetině Pavla D. v rozhodné době. I tuto výpověď nalézací soud považuje za výpověď usvědčující, a současně vyvracející

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

obhajobu obžalovaného. **Svědkyňě Alice C.** popsala incident u baru v restauraci Kotva při odchodu Petra U. s následně zjištěným Davidem S., kdy do tohoto incidentu se vložil i Martina U., který se snažil zastávat svého bratra. Následně k nějaké potyčce došlo mezi bratry U. a obžalovaným na terase před restaurací Kotva. Svědkyňě C. rovněž popsala okolnosti, za kterých byl Martina U. zasažen do obličeje něčím skleněným, kdy se původně domnívala, že se jednalo o krýgl nebo láhev. Následujícího dne na místě činu našla rozbitou láhev od Pepsi Coly. Z této výpovědi je nutno akcentovat, že svědkyňě popsala hod tímto skleněným předmětem obžalovaného D. jako hod oštěpem či „šípem“. V souvislosti s výpovědi Alice C. a Petra U. je nutno odkázat na prověrku na místě, o které byl pořízen protokol včetně barevné fotodokumentace a videozáznam. Právě díky tomuto procesnímu úkonu došlo k objektivizaci místa trestné činnosti, změření vzdálenosti mezi útočníkem a poškozeným v době hodů, k objektivizaci světelných podmínek a dalších rozhodných skutečností. I tento důkazní prostředek je možno považovat za byť nepřímo usvědčující z násilného protiprávního jednání Pavla D. **Svědkyňě Lenka G.** zřejmě nejpodrobněji popsala průběh incidentu, jak v restauraci Kotva, tak posléze před touto, do kterých byli nějakým způsobem zapojeni sourozenci U. a obžalovaný Pavel D., včetně jeho přítele svědka Davida S. Samotné napadení Martina U. neviděla, byla však informována Petrem s Alicí o tom, že muž v mikině (obžalovaný D.) hodil něco ze skla po Martinu U. a zasáhl jej do obličeje, které se posléze po dopadu roztránilo. Alice C. vyjádřila i obavy o sebe v tom smyslu, že v době hodů se nacházela v blízkosti poškozeného a tudíž mohla být taktéž zasažena. **Svědka Karel M.** se vyjádřil jak k incidentu před odchodem z restaurace Kotva uvnitř objektu, tak i posléze k strkanici na balkóně či terase před restaurací Kotva. Jediný rozpor ve výpovědích Lenky G. a Karla M. spočívá v tom, že prvně jmenovaná uváděla, že v rámci incidentu před barem ještě v restauraci Kotva držel v ruce nad hlavou muž v mikině, tzn. obžalovaný D., židli, kterou chtěl hodit, zatímco Karel M. se vyjádřil v tom směru, že židli v ruce nad hlavou měl mít David S. Vzhledem k tomu, že k žádnému zásadnímu poranění a již vůbec ne poškozeného Martina U. nedošlo za situace tohoto konfliktu, nebylo nutno se tímto blíže zabývat. I Karel M. byl napaden kopem nohou či kolenem obžalovaným D., který nebyl nijak indisponován na horních končetinách. Když se po ukončení incidentu vracel zpět do restaurace pro bundu, setkal se s vulgárním D. ve dveřích a poté co vyšel ven zjistil, že Martin U. utrpěl poranění od muže v mikině, tedy Pavla D., který po něm měl hodit nějakou láhev, která jej zasáhla do obličeje. Dle svědka M. byli jak D., tak i S. velmi agresivní. **Svědkyňě Ř.** potvrdila, že při odchodu z restaurace Kotva za situace, kdy již stála na tramvajové zastávce, probíhal incident mezi více osobami v objektu restaurace Kotva v Ostravě-Zábřehu, a proto přivolala policii. Policista **Bc. Tomáš L.** potvrdil, že předmětného večera a noci byli do restaurace Kotva vysláni k zákroku ve dvou případech. V obou vystupovaly osoby D. a S. Vyjádřil se k oblečení obou jmenovaných, k jejich chování, jakož i k jejich opilosti. I jim „nějaká paní“ sdělila, že poškozený byl zasažen pěstí do obličeje. Podaný popis útočníka odpovídal D., proto byl zadržen. Dle svědka Bc. L. lidé z okolí poškozeného jako útočníka identifikovali Pavla D., který byl agresivní i v jejich přítomnosti. Nálezací soud musí akcentovat, že nikdo ze shora uvedených svědků nepopisuje jakýkoli zdravotní handicap obžalovaného Pavla D., nikdo z těchto svědků se nezmiňuje o sádře na kterékoli horní končetině Pavla D., nálezací soud považuje v tomto směru jeho tvrzení za vyvrácené. Jediný svědek, který vypovídal před policejním orgánem ve prospěch Pavla D. byl jeho přítel **svědek David S.** Jmenovaný potvrdil, že s obžalovaným se zná řadu let, označil jej za nekonfliktního, pohodového. V rámci své výpovědi připustil jeden drobný incident v restauraci, kdy nějaká opilá paní na něj vylila pivo. Poté měl k ní přijít její kamarád a začal jim vyhrožovat, oni však seděli v klidu. Po nějaké době, když šel na toaletu, byl udeřen do hlavy. D. se jej zastal, kdy následně došlo ke rvačce „ve stylu všichni se všemi“. O nějakém úderu sklenicí obžalovaným D. se dověděl od policie. Dle jeho názoru se tento vytýkaného jednání dopustit nemohl, neboť byl po celou dobu s ním. Vyjádřil se k oděvu, jak svému, tak i D., jakož i k požití alkoholických nápojů předmětného večera a noci. Dle jeho názoru se chovali úplně normálně a on se cítil dobře. U hlavního líčení stvrdil svou výpověď z řízení přípravného, avšak současně dodal, že z důvodu značné podnapilosti si již na nic nepamatuje. Jeho přítel Pavel D. si nestěžoval na

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

žádné zdravotní problémy, pouze se zmínil o bolesti ruky, zda měl sádku, neví. Taktéž mu není známo, že by předmětného večera a noci obžalovaný užil nějaké drogy. V době zadržení policií přímo s Pavlem D. nebyl. Před policejním orgánem však tvrdil, že obžalovaný byl po celou dobu s ním, takže nemohl po nikom nic hodit. Vyšli spolu z Kotvy ven, až když byli na místě policisté.

31. Dle názoru nalézacího soudu **obhajoba obžalovaného Pavla D.**, zejména v tom směru, že se vytýkaného jednání dopustit nemohl z důvodu sádky na pravé ruce, byla tímto provedeným dokazováním vyvrácena. Je nesporné, že pachatelem násilného jednání vůči poškozenému Martinu U. byl právě Pavel D., jediný muž, který předmětného večera a noci měl oblečenou mikinu s kapucí na hlavě. Z výpovědi slyšených svědků zejména Bc. L., bylo zjištěno, že jak D., tak i S. byli předmětem jejich zákroků v rozhodné době dvakrát. Oba byli opilí, agresivní. Provedeným dokazováním bylo rovněž prokázáno, že kromě S. a D., nikdo se sourozenci U. a Karlem M. předmětného večera a noci neměl žádný incident.
32. Závěr soudu I. stupně o agresivitě D. a S., o jejich opilosti a provokativním jednání svědčí i další důkazní prostředky, a to zejména **videozáznamy z bezpečnostních kamer**. Policejní orgán zajistil záznam z videokamery samotné restaurace Kotva z pohledu od vchodu ze dne 25.3.2018, na záznamu je uvedena doba 00:50:00 hod. a doba záznamu je 10 minut. (č.l. 334), ze zmíněného videozáznamu byly pořízené i zajímavé barevné sekvence, jež se nachází ve spise na č.l. 335-363. Jak vyplývá z protokolu z hlavního líčení, obžalovaný Pavel D. sám sebe identifikoval na tomto videozáznamu, který dokumentuje krátký průběh chování hostů v této restauraci, včetně konfliktu na tanečním parketu, do kterého se jak David S., tak i obžalovaný Pavel D. aktivně zapojili.
33. Další černobílý záznam byl vydán z venkovní kamery ze dne 25.3.2018, jež dokumentuje průběh události od cca 02:00:00 hod., kamera byla umístěna před barem Clasic, kdy na záznamu není změněn čas ze zimního na letní. Akcentovat je nutno záznam počínaje v 02:33:40 hod., kdy z baru Clasic vychází neznámý mladý muž a dívá se směrem k pivnici Kotva. V 02:34:20 hod. je zadokumentovaná osoba přicházející směrem od Kotvy, ztotožněná jako Martin U., kdy tento na zmíněné trase od restaurace Kotva ustupuje před Davidem S., kdy poté co se dostanou do konfliktu, snaží se je od sebe oddělit Alice C. Krátce na to se v záběru objevuje obžalovaný Pavel D. (oblečen ve světlé mikině s kapucí na hlavě), který poskakuje a mává s rukama před sebou jako v ringu. Martin U. s bratrem Petrem jdou k D., kdy Petr U. směrem k němu naprázdno kopne, pak jej chytne za mikinu, stáhne jej do předklonu a snaží se jej opakovaně kopnout a odvádí jej v předklonu pryč ze záběru. Tyto následuje David S., Martina U., Alice C. a Karel M., včetně dalších čtyř neznámých žen a mladého muže. Lenka G. v tomto okamžiku vytahuje mobilní telefon a někam telefonuje. Na tomto videozáznamu hod sklenicí do obličeje Martina U. pod schodištěm zadokumentován není (č.l. 298, pořízené sekvence č.l. 300-311).
34. Z dalších videozáznamů zajištěných policejním orgánem bylo zjištěno (č.l. 299, 313-327), že na těchto je registrován v čase od 02:40:45 hod. příjezd dvou policejních vozidel k objektu Kotva a od 02:59:30 hod. příjezd sanitního vozidla. Další kamera objektivizovala blízké okolí místa činu až po příjezdu policejních vozidel, kdy na tomto záznamu jsou zadokumentováni zasahující policisté, dále je tam zadokumentován svědek S. komunikující se skupinou osob kolem poškozeného a rovněž osoba obžalovaného D.
35. Jak již bylo zmíněno, ani na jednom z těchto záznamů není patrné jakékoli omezení u obžalovaného D., jež by se vztahovalo k horní končetině, kterou, dle jeho tvrzení, měl mít v sádře od ramene. I těmito důkazními prostředky je vyvrácena obhajoba obžalovaného Pavla D. Toto stanovisko soudu je v plném souladu i s **odbornou lékařskou zprávou MUDr. Ivana Š.** ze dne 25.3.2018 při které bylo zjištěno, že obžalovaný Pavel D. byl přivezen na úrazovou ambulanci Městské nemocnice Ostrava, p.o. k ošetření, kdy tento uváděl napadení v ebrietě, uhození do hlavy a krční páteře s bolestí vyřazující až do pravé lopatky a pravé strany krku. Nezvracel, v bezvědomí Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

nebyl. Pavel D. dále uváděl, že od 27.2.2018 je konzervativně léčen pro frakturu L olektranu, kdy si sám sundal sádrouvou dlahu. Obžalovaný rovněž poukazoval na otok a bolestivost levého lokte, včetně omezení hybnosti. Objektivně bylo v levém loketním kloubu zjištěno hojení, nově fragment s výraznější dislokací, avšak bez čerstvého traumatu. Jmenovanému byla přiložena nová sádrouvá dlahu. V dechu bylo zjištěno 0,83 promile alkoholu. Z této lékařské zprávy vyplývá, že obžalovaný Pavel D. skutečně utrpěl zranění levého lokte, kdy však u ošetření sám uvedl, že si sám sundal sádrouvou dlahu. U hlavního líčení však tento tvrdil, že měl v sádře pravou ruku, nikoli levou.

36. Posouzením rozsahu, charakteru, mechanismu vzniku a následky utrpeného poranění poškozeného Martina U. ze dne 25.3.2018 se zabýval **znalecký posudek oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství vyhotovený znalcem MUDr. Igorem Dvořáčkem, PhD.** Z jeho písemných závěrů bylo zjištěno (č.l. 259-261, 264-265), že poškozený byl dne 25.3.2018 vyšetřen na ambulanci Kliniky ústní, čelistní a obličejové chirurgie, kde udal napadení neznámým útočníkem, který měl být jednou udeřen lahví či sklenicí do zubů. Objektivně u něj bylo zjištěno zhmoždění a otok rtů, tržná rána na horním rtu délky asi 2 cm více vpravo od střední čáry, která penetrovala do úst, první horní řezáky byly pohyblivé, včetně alveolární kosti, avšak bez dislokace. Dásně byla rozmožděna v oblasti obou horních řezáků. Stav byl uzavřen jako zlomenina zubního lůžka obou horních prvních řezáků s tržnými ranami na dásních a horním rtu více vpravo. Rány byly chirurgicky sešité, byly nasazené zkrácené Sauerovy dlahy, a to po dobu od 25.3.2018 do 18.4.2018. Ze soudně lékařského hlediska se jednalo o zranění s průměrnou dobou léčení 3 týdny. Znalec akcentoval, že v soudně lékařské praxi je každý útok vedený skleněným předmětem proti hlavě, především proti obličejí poškozeného, považován za dobře způsobitý pro vznik nepoměrně závažnějších zranění. Při rozbití skleněného předmětu o obličej poškozeného snadno vznikají hluboké řezné rány, které mohou pronikat do hloubi očních, kde nezdědká způsobují ztrátová poranění oka, ale mohou vést i k poranění mozku. Na tvářích i krku může projít k protětí cévních a nervových svazků se vznikem těžkých trvalých následků, u cév může dojít ke vzniku krvácivého šoku. Tyto závěry lze aplikovat i na situaci, kdy k rozbití lahve nedojde. Tato poranění by pak naplňovala ze soudně lékařského pohledu taxativa poškození důležitého orgánu, anebo by mohla vést i k delší době trvající poruše zdraví. Pokud nedojde k rozbití skleněných předmětů při útoku, pak mohou vzniknout zlomeniny skeletu obličejových kostí, zlomeniny klenby lební, apod. Vždy v závislosti na použitém skleněném předmětu a v závislosti na intenzitě síly, kterou je útok veden. K mechanismu úrazového děje znalec uvedl, že napadení poškozeného skleněnou lahví dobře koresponduje s objektivizovanými poraněními. Rozhodné, tupé násilí směřovalo především proti ústům poškozeného, kdy vzniká komplex poranění na horním rtu a horním zubořadí. Je nejvýše pravděpodobné, že při útoku byl zasažen právě horní ret poškozeného. Z charakteru ran-tržné rány, je důvodné předpokládat, že tyto nevznikly rozbitými střepy, ale celistvou sklenicí. Ze soudně lékařské praxe je obecně známo, že právě při rozbití sklenice bývají přítomny hluboké řezné rány pronikající měkkými tkáněmi do hlubokých struktur do obličejí, případně krku. Takováto poranění nalezena nebyla, z čehož jde dovodit, že k rozbití sklenice mohlo dojít či došlo až následně. Útok byl veden až velkou intenzitou síly, neboť došlo ke zlomení skeletu zubních lůžek. Právě při působení velké intenzity síly vznikají zlomeniny skeletu (případně poranění orgánu v dutině hrudní a břišní apod.). V daném případě jen šťastnou shodou okolností nevznikla ještě závažnější poranění jako je např. již zmíněné poranění oka, nervových či cévních struktur obličejí, jež jsou obvykle kvalifikována jako delší dobu trvající porucha zdraví. U hlavního líčení znalec **MUDr. Dvořáček, PhD.** zejména stvrdil své písemné závěry a dále dodal, že pro posouzení mechanismu útoku je pro něj nerozhodné, zda skleněná lahev byla útočníkem hozena zdola či shora vůči poškozenému. Akcentoval velkou intenzitu síly, v důsledku které došlo ke zlomenině skeletu. Žádná informace ve zdravotnické dokumentaci poškozeného, jež by svědčila o zvláštní náchylnosti ke zlomeninám, uvedena nebyla. V praxi se setkávají s touto skutečností především u zlomenin dolní čelisti, kdy v takovémto případě stomatolog na tuto skutečnost upozorňuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

37. Z opisu rejstříku trestů bylo zjištěno, že **poškozený Martin U.** nemá doposud žádný záznam.
38. Naproti tomu k osobě **obžalovaného Pavla D.** bylo zjištěno, že tento má několik záznamů pro **přestupkové jednání a taktéž má několik záznamů v opise rejstříku trestů.**
39. Z přestupkového spisu sp. zn. S-MOaP/23992/16/581 bylo zjištěno, že Statutární město Ostrava, Úřad městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz-odbor stavebního řádu a přestupků, dle § 66 odst. 3 písm. f) Zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích věc odložil, neboť ke skutku došlo 5.3.2016 a lhůta k podání návrhu ve věci marně uplynula 5.6.2016. Pavlu D. bylo kladeno za vinu, že dne 5.3.2016 kolem 02:30 hod. na ulici Stodolní v Ostravě napadl svou těhotnou družku Nikolu B. několika údery pěstí pravé ruky v oblasti obličeje, v důsledku čehož byla tato převezena na traumatologické oddělení Městské nemocnice Ostrava-Fifejdy. Z odůvodnění tohoto postupu bylo zjištěno, že poškozená Nikola B. Pavla D. považovala za osobu blízkou, neboť se jednalo o jejího přítele, přičemž návrh bylo možno projednat, pokud tento byl podán příslušnému správnímu orgánu nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o přestupku. Jak již bylo uvedeno, návrh podán nebyl. Nalézací soud však v této souvislosti akcentuje v čem přestupkové jednání Pavla D. spočívalo – napadení pěstí těhotné osoby.
40. Z přestupkového spisu téhož úřadu městského obvodu sp. zn. S-MOaP/75058/16/1838 bylo zjištěno, že i v tomto případě došlo k odložení věci dle § 66 odst. 3 písm. a) přestupkového zákona z důvodů tzv. důkazní nouze. Pavel D. měl 5.11.2016 v nočních hodinách v tramvaji vulgárně nadávat dalším osobám. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že jmenovanému byla uložena bloková pokuta ve výši 300 Kč ve smyslu ustanovení § 49 odst. 2 písm. d) přestupkového zákona.
41. Z přestupkového spisu téhož úřadu městského obvodu sp. zn. S-MOaP/42742/17/1196 bylo zjištěno, že i tato věc byla ve smyslu ustanovení § 66 odst. 3 písm. f) přestupkového zákona odložena, kdy protiprávní jednání Pavla D. bylo potrestáno blokovou pokutou ve výši 500 Kč. Nevhodného jednání se měl dopustit vulgárními výrazy vůči jiné osobě v odpoledních hodinách dne 17.12.2016.
42. Z přestupkového spisu téhož úřadu městského obvodu sp. zn. S-MOaP/51094/18/1727 bylo zjištěno, že Pavel D. se úmyslně dopustil přestupku proti občanskému soužití dle přestupkového zákona tím, že dne 20.7.2018 v nočních hodinách před hotelem Max na ulici Nádražní 186 v Ostravě-Moravské Ostravě fyzicky napadl Milana Č., tak, že jej kopl do lýtky, v důsledku čehož mu nezpůsobil žádné zranění a dále mu vyhrožoval újmou na zdraví, včetně dalších vulgárních vyhrůžek. Za toto přestupkové jednání mu byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 26.9.2018.
43. Z opisu rejstříku trestů bylo zjištěno, že Pavel D. má doposud 4 záznamy.
44. Ze spisu Okresního soudu Ostrava bylo zjištěno, že jmenovaný byl jako mladistvý odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Ostravě č.j. 9 T 12/98-65 ze dne 3.6.1998 za pokus trestného činu ublížení na zdraví dle § 8 odst. 1 k § 222 odst. 1 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku a šesti měsíců. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 18.6.1998. Zmíněné trestné činnosti se D. dopustil skutkem ze dne 14.8.1997, kdy prudce udeřil čelem Jana G. do oblasti úst, jemuž tak způsobil ulomení dvou třetin korunky prvního velkého levého řezáku horní čelisti a poškození měkkých tkání v okolí zubů s dobou léčení 10 dnů s hrozbou daleko závažnějších nitrolebních poranění.
45. Ze spisu Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 9 T 75/1998 bylo zjištěno, že mladistvý Pavel D. byl dne 27.10.1998 ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě č.j. 4 To 53/99-437 ze dne 11.2.1999 odsouzen pro trestný čin porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, odst. 2 tr. zákona a trestný Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

čin vydírání dle § 235 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákona v souhrnném trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku a jednoho měsíce nepodmíněně za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Ostravě č.j. 9 T 12/98-65 ze dne 3.6.1998. I v tomto případě násilné jednání ze strany D. spočívalo v úderech otevřenou dlaní, v úderech pěstí do obličeje, kopání a v úderech tyčí z lehkého kovu do celého těla.

46. 21.3.2000 byl Pavel D. odsouzen Okresním soudem v Ostravě sp. zn. 9 T 242/99 pro trestný čin loupeže dle § 234 odst. 1 tr. zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let a šesti měsíců se zařazením pro účely výkonu trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou.
47. Ze spisu Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 5 T 210/2002 bylo zjištěno, že Pavel D. byl uznán vinným 10.9.2003 ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě č.j. 3 To 820/2003-538 ze dne 1.12.2003 mj. i pro trestné činy loupeže dle § 234 odst. 1 tr. zákona jako zvláště nebezpečný recidivista dle § 41 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmi let a šesti měsíců. Nepodmíněný trest odnětí svobody jmenovaný vykonal 10.3.2011. Již ze samotné právní kvalifikace vyplývá, že vytýkané nejzávažnější trestné činnosti se obžalovaný spolu s dalšími pachateli dopustil za použití násilí.
48. Poslední odsouzení se vztahuje k 30.5.2019, kdy ze spisu Okresního soudu v Ostravě bylo zjištěno, že Pavel D. byl uznán vinným přečinem nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, přečinem výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, zločinem vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a přečinem výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou let a šesti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání tří let. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 30.5.2019. I tohoto protiprávního jednání se jmenovaný dopouštěl za použití násilí, včetně výhružek zabitím jako např., že poškozeného „rozseká apod.“. Obdobné obraty obžalovaný Pavel D. použil i v souvislosti s incidentem, jež se mu nyní klade za vinu ve vztahu k Martinu U. na terase před restaurací Kotva mu sdělil, že jej „rozšlape, rozseká“.
49. S ohledem na tento stručný výčet a rekapitulaci násilné trestné činnosti, pro kterou byl obžalovaný Pavel D. opakovaně pravomocně odsouzen nelze učinit jiný závěr, než ten, že **jmenovaný má sklony k páchání násilné trestné činnosti**. Tento pod vlivem alkoholu vyhledává sebemenší záminku ke konfrontaci s další osobou. Obžalovaný Pavel D. je na svobodě osobou nebezpečnou svému okolí právě s ohledem na své násilné sklony.
50. Pokud obžalovaný prostřednictvím svého obhájce v rámci závěrečné rekapitulace svého stanoviska argumentoval tím, že obžalovaný Pavel D. skutek nespáchal, pak nalézací soud po vyhodnocení provedeného dokazování ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu tento názor neakceptuje. Pachatel v osobě Pavla D. byl bez jakýchkoli pochybností prokázán a to právě rozbořením výpovědí svědků či vyhodnocením dalších důkazních prostředků, a to ať již důkazů listinných či pořízených videozáznamů. Zásadní argument, dle kterého Pavel D. se vytýkaného jednání se nemohl dopustit, neboť měl mít horní končetinu v sádře, byl vyvrácen lékařskými zprávami, výpověďmi svědků, včetně pořízeného videozáznamu. Nalézací soud rovněž neakceptoval tvrzení, dle kterého se obžalovaný měl po celou dobu zdržovat v restauraci Kotva a posléze na terase. Byl to právě Pavel D. a jeho přítel David S., kteří byli dle názoru soudu velmi agresivní chovali se velmi provokativně apod. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že Martin U., Petr U. a Karel M. neměli konflikt s nikým jiným než s Pavlem D. a Davidem S. To, že se Karel M. měl setkat s obžalovaným Pavlem D. mezi vchodovými dveřmi a barem za situace, kdy se vracel do restaurace pro bundu poté, co on sám již s nikým incident neměl a do žádného se nezapojoval zcela nic neznamená, právě s ohledem na vyhodnocení dalších důkazních prostředků, jak již zmíněno výpovědí svědků, včetně zadokumentovaných videozáznamů. Nelze přehlédnout, že poté co Pavel D. hodil skleněnou lahví do obličeje poškozeného Martina U., odběhl pryč do jiných prostor objektu Kotva. Neprodleně Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

však byl zasahující policií zadržen a svědky jako útočník označen a dokonce zadokumentován na telefon Petrem U.

51. **V průběhu prokazování v rámci kontradiktorního řízení nebyly zjištěné žádné skutečnosti, které by mohly mít vliv na trestní odpovědnost obžalovaného Pavla D.** Jmenovaný sám potvrdil, že kromě požitého alkoholu neužil žádné drogy či jakoukoli jinou látku, jež by mohla mít vliv na jeho ovládací či rozpoznávací schopnosti.
52. Po objektivizaci průběhu skutkového děje je možno přistoupit následně k jeho **právnímu hodnocení. Obžalovaný Pavel D. byl uznán vinným pokusem zvláště závažného zločinu těžké ublížení na zdraví dle § 21 odst. 1 k § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) tr. zákoníku**, neboť se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a spáchal takový čin opětovně a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo a jednak **přečinu výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku**, neboť tento veřejně a na místě veřejnosti přístupném se dopustil výtržnosti tím, že napadl jiného.
53. **Objektem zvláště závažného zločinu těžké ublížení na zdraví je lidské zdraví**, tzn. normální funkce lidského těla včetně řádné funkce všech orgánů, které jsou potřebné k náležité činnosti. Předmětem útoku je živý člověk, který nemusí být zdravý, může být již před útokem nemocen nebo zraněn. **Způsobení těžké újmy na zdraví** je jakékoli jednání (konání i opomenutí), jehož následkem je těžká újma na zdraví. Je nerozhodné, jakých prostředků bylo při něm použito, zda šlo o jednání jednorázové nebo o jednání postupné a dlouhodobé. Ublížení na zdraví musí však být **v příčinné souvislosti** s jednáním pachatele. **Dle § 122 odst. 1 tr. zákoníku ublížení na zdraví** se rozumí takový stav záležející v poruše zdraví nebo jiném onemocnění, který porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje nikoli jen po krátkou dobu obvyklý způsob života poškozeného a který vyžaduje lékařské ošetření. **Těžkou újmu na zdraví** (dle § 122 odst. 2 tr. zákoníku) se rozumí jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění. Těžkou újmu na zdraví je považováno zmrzačení, ztráta nebo podstatné snížení pracovní způsobilosti, ochromení údů, ztráta nebo podstatné oslabení funkce smyslového ústrojí, poškození důležitého orgánu, zohyzdění, vyvolání potratu nebo usmrcení plodu, mučivé útrapy nebo delší dobu trvající porucha zdraví. Pod pojmem **opětovně** se rozumí případy, kdy pachatel trestný čin těžkého ublížení na zdraví opakuje, tedy především souběh trestných činů podle § 145, přičemž není třeba, aby za takový čin byl pravomocně odsouzen. Patří zde i případy, kdy pachatel byl již v minulosti za takový čin pravomocně odsouzen nebo i potrestán. Pod tento znak je možno zařadit i případy, kdy pachatel již byl pro takový čin odsouzen, avšak hledí se na něj jakoby nebyl odsouzen. Akcentovat rovněž je nutno, že není důležité, zda některý z činů posuzovaný z hlediska opětovnosti byl pokusem nebo přípravou k trestnému činu těžkého ublížení na zdraví z hlediska zavinění, postačí ve vztahu k znaku opětovně i nedbalost. Pod znak opětovně však nelze zařadit případy pokračování, tedy části pokračujícího skutku ve vztahu k předchozímu útoku. Z hlediska zavinění postačí ve vztahu ke znaku opětovně nedbalost, zatímco ve vztahu ke způsobení těžké újmy na zdraví se vyžaduje zavinění úmyslné.
54. **Zavinění** je obligatorním znakem subjektivní stránky trestného činu, které zahrnuje znaky týkající se psychiky pachatele a je nezbytné pro naplnění kterékoliv skutkové podstaty trestného činu. Zavinění je vnitřní psychický stav pachatele k podstatným složkám trestného činu. Vztahuje se k porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem způsobem v trestním zákoníku uvedeným. Právní závěr o subjektivních znacích trestného činu se musí zakládat na skutkových zjištěních soudu, vyplývajících z provedeného dokazování, stejně jako závěr o objektivních znacích trestného činu. Na zavinění a jeho formu je třeba usuzovat ze všech konkrétních okolností, za Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

kterých byl trestný čin spáchán a ze všech důkazů významných z tohoto hlediska. Trestní zákoník rozlišuje zavinění ve formě úmyslu ve dvou stupních, a to úmysl přímý a úmysl nepřímý, kdy rozdíl mezi oběma druhy úmyslu spočívá v odstupňování volní složky zavinění, zahrnující především chtění nebo srozumění, tj. rozhodnutí jednat určitým způsobem se znalostí podstaty věci.

55. Podle § 15 tr. zákoníku je **trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel**

-chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem (§ 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku) nebo

-věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn (§ 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku).

Srozuměním se rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem (§ 15 odst. 2 tr. zákoníku).

56. **Pokus trestného činu** (dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku) je jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo. Pokus trestného činu je trestný podle trestní sazby stanovené na dokonání trestný čin (§ 21 odst. 2 tr. zákoníku). Z této zákonné dikce je nutno akcentovat, že pachatel se úmyslným jednáním při pokusu již bezprostředně směřuje k spáchání trestného činu, avšak jeho dokonání nedojde jen pro nějakou překážku, nebo nějakou jinou okolnost, která pachateli zabránila v dokonání a byla zpravidla nezávislá na jeho vůli.

57. Z teoreticko-právního hlediska je možno k přečinu výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku uvést následující. Citované ustanovení chrání **klidné občanské soužití proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek**. Jednání má dvě formy, a to hrubou neslušnost a výtržnost. **Hrubou neslušností** je jednání, jímž jsou hrubě porušována pravidla občanského soužití a zásady občanské morálky. **Výtržností** se rozumí jednání, které závažným způsobem (hrubě) narušuje veřejný klid a pořádek a je pro ně typický zjevně neuctivý a neukázněný postoj pachatele k zásadám občanského soužití. Zpravidla se jedná o fyzické nebo psychické násilí, které je namířeno proti osobám i věcem. **Místo veřejnosti přístupné** je každé místo, kam má přístup široký okruh lidí individuálně neurčených, a kde se také zpravidla více lidí zdržuje. Znak **veřejně** (dle § 117 písm. b) tr. zákoníku) je naplněn, pokud pachatel se trestného činu dopustí nejméně před třemi osobami, současně přítomnými.

58. Shora uvedená teoretická hlediska je nutno aplikovat na tento konkrétní případ obžalovaného Pavla D.

59. **Provedeným dokazováním bylo prokázáno**, že tento ve stavu prosté opilosti (při ošetření na úrazové ambulanci dne 25.3.2018 v 05:21 hod. bylo naměřeno 0,83 promile alkoholu v dechu-č.l. 286) sám, bezdůvodně v podstatě po uklidnění předchozí roztržky s dalšími osobami, jež neměly zájem na pokračování či eskalaci dalšího konfliktu, a které se již vzdalovaly z místa dřívější potyčky a čekali na příchod kamarádů, ozbrojil se skleněnou lahví od Pepsi Coly, se kterou se dostal nepozorovaně do jejich blízkosti a posléze bez jakéhokoli slovního projevu velmi prudce a cíleně hodil proti obličejí poškozeného Martina U. tento skleněný předmět. Vzhledem k vyvinuté intenzitě a cílenosti Pavel D. zasáhl poškozeného do oblasti úst v důsledku čehož mu způsobil poranění -zejména zlomeninu zubního lůžka (hřebenovitého nástavce horní čelisti) s pohyblivostí Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

prvních horních řezáků. Dle názoru nalézacího soudu obžalovaný Pavel D. s ohledem na charakter předmětu užitého k útoku – skleněné lahve a razanci útoku nepochybně věděl, že poškozenému může způsobit daleko závažnější poranění v oblasti hlavy či krku, kam skleněný předmět mířil, a to jak v případě rozbití lahve o obličej poškozeného, tak bez toho, že by při nárazu o obličej došlo k jejímu rozbití. Soudní znalec MUDr. Dvořáček, PhD. opakovaně akcentoval velkou intenzitu síly vynaloženou při útoku, díky čemuž došlo k objektivizovaného poranění s tím, že při takovémto intenzivním útoku poškozenému reálně hrozilo daleko závažnější poranění jako např. vznik zlomeniny lebky, vznik hlubokých řezných ran, jež by pronikaly hlouběji do hloubi očí a zraňovaly oko či dokonce mozek, protětí nervových a cévních svazků na tvářích a krku s následným vznikem krvácejícího šoku z prot'atých cév. Obžalovaný se v době cíleného hodu nacházel ve vzdálenosti cca 6 metrů od poškozeného, který stál nad ním, na schodech, tzn., že obžalovaný skleněnou lahev házel nahoru. Jeho hod jedna se svědkyň přirovnala k hodu oštěpem. S ohledem na okolnosti případu, zejména způsobu útoku, charakteru zbraně užitě při útoku a lokality těla, kam útok směřoval, včetně následného chování obžalovaného po činu, kdy tento neprojevil nejmenší zájem o zdravotní stav poškozeného, přesto, že viděl, že jej zasáhl do obličeje a že viděl, že tento krvácí, je možno dovést úmysl nepřímý dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, tzn., že tento věděl, že poškozenému může způsobit těžkou újmu na zdraví a pro případ, že je způsobí byl s tím srozuměn. Aniž by bylo zapotřebí speciálního vzdělání, je všeobecně známo, že v oblasti hlavy a v přilehlé oblasti krku jsou situovány životně důležité orgány, zejména oči, mozek, cévní a nervové svazky apod. Obžalovaný Pavel D. vzhledem k tomu, že si musel opatřit skleněnou lahev, že musel určitým způsobem zacílit a posléze použít při hodu opakovaně zmíněnou velkou intenzitu síly, musel vědět, že poškozenému může některé z takto závažných poranění zmíněných orgánů způsobit. Pokud k takto závažnému poranění, na které upozorňoval soudní lékař MUDr. Dvořáček, PhD., nedošlo, pak se tak nestalo jen v důsledku souhry šťastných okolností. Pokud by došlo k těmto závažným poraněním, nepochybně by byla naplněna taxativa poškození důležitého orgánu, či delší dobu trvající poruchy zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odst. 2 písm. e), i) tr. zákoníku. Neustále je však nutno mít na paměti sklony obžalovaného k páchání násilné trestné činnosti, o čemž svědčí několikrát předchozí pravomocné odsouzení. Vzhledem k tomu, že skutku se dopustil s vědomím toho, že v minulosti již takový čin, respektive pokus spáchal, tak jak to vyplývá z popisu skutkového děje, je možno dospět k závěru (znak opětovnosti), že protiprávní jednání obžalovaného Pavla D. naplnilo všechny znaky skutkové podstaty pokusu o zvlášť závažného zločinu těžké ublížení na zdraví dle § 21 odst. 1 k § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) tr. zákoníku. Vzhledem k tomu, že napadení Martina U. se dopustilo před obchodním centrem v blízkosti restauračního zařízení, v blízkosti tramvajové zastávky za přítomnosti nejméně tří osob, naplnil i tímto všechny znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, neboť znaky veřejně a na místě veřejnosti přístupném byl naplněn. V této souvislosti rovněž nutno akcentovat, že svědkyň Eva Ř. se již nacházela na tramvajové zastávce v Ostravě-Zábřehu u Kotvy a událost sledovala ze vzdálenosti 100 metrů, přistoupila k tomu, že celý incident ohlásila na policii. Byla totiž nepochybně tímto jednáním pohoršena. Ve vztahu k přečinu výtržnictví byla subjektivní stránka naplněna ve formě úmyslu přímého dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

60. K osobě **obžalovaného Pavla D.** bylo zjištěno, že tento se narodil dne xxx. Je svobodný, otcem jednoho nezletilého dítěte, nemajetný, absolvoval základní vzdělání. Ze zprávy Úřadu práce ČR bylo zjištěno, že tento byl evidován jako uchazeč o zaměstnání od 14.3.2011 do 25.3.2019, kdy byl z evidence sankčně vyřazen pro nedostavení se na schůzku ve stanoveném termínu. Již pouze Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

s ohledem na délku doby, kdy tento byl evidován jako uchazeč o zaměstnání vyplývá, že jmenovaný vážný zájem o nalezení práce neměl. Jak v opise rejstříku trestu, tak i v opise přestupků, je patrné, že tento má doposud několik záznamů, na které bylo již poukázáno v souvislosti s konstatováním jeho sklonu páchaní trestné činnosti.

61. **Při ukládání trestu** je soud povinen vyjít z ustanovení § 38 tr. zákoníku. Z důvodu přiměřenosti trestní sankce, tj. proporcionality mezi zájmem na ochraně společnosti před pachatelem trestného činu a zásahem do základních práv pachatele způsobených uloženou sankcí, je nutno přihlídnout k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele, neboť jen přiměřená trestní sankce může plnit svůj účel a být pachatelem a společností pocíťována jako spravedlivá. Povahu a závažnost spáchaného trestného činu blíže určují hlediska, která jsou demonstrativně vypočtena v ustanovení § 39 odst. 2 tr. zákoníku. Patří k nim především objektivní znaky blíže charakterizující spáchaný trestný čin (význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán), intenzita subjektivního vztahu pachatele k činu (míra jeho zavinění, pohnutka, záměr, cíl) a osoba pachatele. Druhým limitem přiměřenosti trestu stanoveným v § 38 odst. 1 tr. zákoníku jsou poměry pachatele. Poměry pachatele jsou okolnosti charakterizující osobu pachatele a ovlivňující citelnost uloženého trestu. Jde o osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry (§ 39 odst. 1 tr. zákoníku). Rozhodující je jejich existence nikoliv v době činu, ale v době ukládání trestu. Dle ustanovení § 38 odst. 2 tr. zákoníku trestní sankci je nutno ukládat s přihlídnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele a tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud rovněž musí přihlídnout k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§§ 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchaní trestného činu, příp. změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
62. **Polehčující okolnosti** uvedené v § 41 tr. zákoníku shledány nebyly.
63. **Okolnosti přitěžující** uvedené v § 42 tr. zákoníku shledány byly. Vzhledem k tomu, že obžalovaný D. předtím než hodil skleněnou lahev od Pepsi Coly do obličejce poškozeného, musel si tuto opatřit. S největší pravděpodobností pro ni zaběhnul do restaurace Kotva ke svému stolu, neboť v průběhu večera Pepsi Colu konzumovali spolu s tvrdým alkoholem. Poté se musel vrátit a tímto předmětem hodil. Tuto skutečnost nalézací soud hodnotí jako spáchaní trestného činu s rozmyslem (§ 42 písm. a) tr. zákoníku). Vzhledem k tomu, že obžalovaný byl uznán vinným trestným činem a přečinem, je možno i tuto skutečnost vyhodnotit jako okolnost přitěžující dle § 42 písm. n) tr. zákoníku. Opakované předchozí odsouzení násilného charakteru bylo taktéž vyhodnoceno jako okolnost přitěžující dle § 42 písm. p) tr. zákoníku.
64. **Za zvlášť závažný zločin těžké ublížení na zdraví dle § 145 odst. 2 tr. zákoníku** bylo možno uložit trest odnětí svobody v rozpětí pěti až dvanácti let. Vzhledem k tomu, že obžalovaný D. byl odsuzován za dva trestné činy, bylo nutno aplikovat ustanovení dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku o úhrnném trestu, kdy odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu úhrnný trest podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný. Poněvadž však byly splněné podmínky pro ukládání trestu souhrnného dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku, bylo nutno aplikovat i toto ustanovení, neboť soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v § 43 odst. 1 tr. zákoníku, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve než byl soudem I. stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Nalézací soud vyhodnotil absenci okolností polehčujících, přihlédl
- Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

k okolnostem přitěžujícím a následně obžalovanému D. uložil souhrnný trest odnětí svobody v trvání osmi let, což je při polovině zákonné trestní sazby, a to za pokus zvláště závažného zločinu těžké ublížení na zdraví dle § 21 odst. 1 k § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) tr. zákoníku, za přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a sbíhající se v bodě 1. přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, v bodě 2. zločin vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, přečiny výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Ostravě, č.j. 11 T 202/2018-101 dne 30.5.2019, kdy tento rozsudek nabyl právní moci téhož dne. Pro účely výkonu trestu byl obžalovaný zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. S ohledem na ukládání souhrnného trestu bylo nutno dle § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku současně zrušit výrok o trestu z pravomocného rozsudku Okresního soudu v Ostravě, č.j. 11 T 202/2018-101 ze dne 30.5.2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně již došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

65. **Dle § 43 odst. 3 tr. řádu** poškozený, který má podle zákona proti obviněnému, posléze obžalovanému nárok na náhradu majetkové škody nebo nemajetkové újmy či na vydání bezdůvodného obohacení, jež mu trestným činem byla způsobena, je oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena. Aby soud mohl rozhodnou v adhezním řízení, musí poškozený svůj nárok na náhradu škody **uplatnit**, neboť bez návrhu nemůže být o náhradě škody rozhodováno. Nárok na náhradu škody je třeba uplatnit způsobem a formou, které nevzbuzují pochybnosti, že poškozený skutečně náhradu požaduje. Nárok je nutno uplatnit **vůči určité osobě včas**, tzn. nejpozději v hlavním líčení před zahájením dokazování, tzn. dříve než započne provádět důkazy. Nárok je nutno uplatnit **řádně**, tzn. uvedením údajů, z nichž je patrný důvod a alespoň minimální výše nároku na náhradu škody. Vyšší škody uvedenou řádně a včas je pak možno v průběhu dalšího řízení měnit.
66. **Česká průmyslová zdravotní pojišťovna** se včas a řádně připojila s nárokem na náhradu majetkové škody ve výši 4 898 Kč, kdy se jednalo o náklady vynaložené na léčbu poškozeného Martina U. Uplatněna částka byla řádně vyčíslena a tudíž přezkoumatelná, zdravotnickým zařízením uhrazena, vše pod dohledem revizního lékaře. Vzhledem k tomu, že tato majetková škoda vznikla zdravotní pojišťovně v souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného, byl tento zavázán ve smyslu ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu tuto majetkovou škodu České průmyslové zdravotní pojišťovně zaplatit.
67. **Poškozený Martin U.** před policejním orgánem dne 14.12.2018 v rámci závěru své procesní výpovědi uvedl, že jako poškozený navrhuje, aby obžalovaný byl zavázán nahradit škodu nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč. U hlavního líčení po vysvětlení všech procesních náležitostí s uplatněním majetkové škody či nemajetkové újmy v penězích, jakož i s ohledem na majetkové poměry obžalovaného uvedl, že se se svým nárokem k trestnímu řízení nepřipojuje.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **je** možno podat odvolání **do 8 dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě **do 8 dnů** od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Ostrava 11. 2. 2020

JUDr. Miroslav Mucha, v.r.
předseda senátu